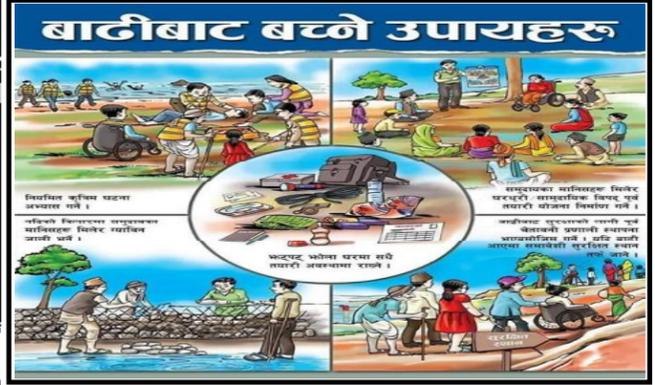

राजविराज दैनिक

वर्ष ३४ अंक ३८ २०८१ साल भदौ १५ गते शनिबार (31 Aug. 2024 Saturday) मूल्य रु. ५/-

Log in : rajvirajdainik.com.np

यस अंक भित्र : २ पृष्ठमा : संसदप्रतिको आस्था र नागरिक. ३ पृष्ठमा : नेपालमा ५८ देशको प्रत्यक्ष.. ३ पृष्ठमा : आप्रवासी र गाजासम्बन्धमा...

प्रदेशसभामा उठ्यो राजविराजको सशस्त्र प्रहरी तालिम शिक्षालयको उद्घाटन विटौरी जग्गाको मुद्दा

दैनिक समाचारदाता राजविराज, १४ भदौ ।

मधेश प्रदेशसभाको शुक्रवारको बैठकमा विटौरी जग्गा समस्या समाधान नभएको सम्बन्धी आवाज उठेको छ ।

प्रदेशसभामा बोल्दै प्रदेश सांसद किरण कुमारी साहले उक्त मुद्दा उठाएकी हुन् । साविक ६० बिगहा क्षेत्रफलमा रहेको राजविराज नगरपालिकाका ५

हजार २ सय परिवारका नाममा रहेको जग्गाको लालपुर्जा नरहेको र विटौरी रसिदकै आधारमा जग्गाको भोग चलन गर्दै आएको बताउँदै उनले यस्तो जग्गा बैंकले धितो राख्न नमान्दा मिटरब्याजीको चुंगलमा फस्न बाध्य भएको बताइन् ।

साहु महाजनको चर्को ब्याजबाट मुक्ति दिलाउनका लागि संघीय सरकार संग समन्वय गरेर

भएपनि त्यस्तो जग्गाको लालपुर्जा अविलम्ब उपलब्ध गराउनुपर्ने तर्फ उनले सरकारको ध्यानाकर्षण गराइन् ।

यस्तै उनले राजविराज नगरपालिका वडा नम्बर १५ मा किसानहरूको सुविधाका लागि २०७५ साल देखि नै निर्माण शुरु भएको तीन हजार मैट्रिक टन क्षमता भएका शित भण्डार भवन हालसम्म अधुरो र अलपत्र अवस्थामा रहेको भन्दै निर्माण कार्यलाई पूर्णता दिई शित भण्डार संचालनका लागि पहल गर्न प्रदेश सरकारको ध्यानाकर्षण गराइन् ।

यस्तै लामो समयदेखि जिर्ण अवस्थामा रहेको राजविराज-छिन्नमस्ता सडकको मरम्मत सम्भारमा पहल गर्न तथा हिसामा परेका महिलाहरूको उचित व्यवस्थापनका लागि राजविराजमा बनाईएको महिला सेफ हाउसको संचालन तथा व्यवस्थापन ऐन अविलम्ब ल्याई त्यसलाई संचारु गनुपर्ने समेत सरकारको ध्यानाकर्षण गराएकी छिन् ।

दैनिक समाचारदाता राजविराज, १४ भदौ ।

सशस्त्र प्रहरी बल नेपालका सशस्त्र प्रहरी महानिरीक्षक राजु अर्यालले सप्तरीमा तालिम शिक्षालयको उद्घाटन गरेका छन् ।

महानिरीक्षक अर्यालले शुक्रवार सप्तरीको कन्चनरुप नगरपालिका वार्ड न. २ बरमभियास्थित सशस्त्र प्रहरी बल नेपाल दन्तकाली विशेष कार्य

तालिम शिक्षालयको उद्घाटन गरेका हुन् ।

सो अवसरमा महानिरीक्षक अर्यालले गत वर्षमात्र नेपाल सरकारले स्तरोन्नती गरी सशस्त्र प्रहरी बरिष्ठ उपरिक्षक सहित संरचनागत रूपमा कार्य प्रारम्भ गरेको शिक्षालयले एक वर्षभित्र नै उद्घाटन गर्ने गरी कार्य गरेकोमा शिक्षालयको प्रशंसा गरे ।

विपद व्यवस्थापन, हुल तथा दंगा, सिमा सुरक्षा, युएन शान्ति

स्थापना सम्बन्धी तालिमहरू संचालनको लागि तालिम शिक्षालयहरू रहेकोमा अबदेखी विशेष प्रकृतीका कार्यहरूसँग सम्बन्धित तालिम प्रदान गर्ने गरी सप्तरीमा तालिम केन्द्रको स्थापना गरिएको उनको भनाई छ ।

एन्टि टेरोरिज्म, होस्टेज रेस्क्यू, फायर फाइटिङ एवं वाटर रेस्क्यू सम्बन्धित तालिमहरू उल्लेखित शिक्षालयमा संचालन गरिने बाँकी अन्तिम पृष्ठमा

भिनाजुको घर गएका युवक ६६ दिनदेखी वेपत्ता

दैनिक समाचारदाता राजविराज, १४ भदौ ।

सिरहाको लहानस्थित भिनाजुको घरबाट निस्केका एक युवक ६६ दिनदेखी वेपत्ता छन् । सप्तरीको रुपनी गाउँपालिका ६ जगमोहन टोलका २६ वर्षिय दिनेश कुमार चौधरी वेपत्ता भएका हुन् ।

सिरहाको लहान नगरपालिका २० हरिनगरा टोलस्थित भिनाजुको घर गएका

वेला गत असार ९ गते दिनेश वेपत्ता भएको परिवारजनले जनाएका छन् । दिदी सरिता र भिनाजु रामानन्दलाई बजार घुमेर आउँछु भनी निस्केका उनी हालसम्म फर्केर नआएको बुवा तेजनारायणले बताए ।

छोरा पत्ता लगाइदिन भन्दै उनले घटनाको भोलीपल्टै हलिया विवरण सहितको निवेदन इलाका प्रहरी कार्यालय लहानमा दिए । तर, हालसम्म कतै कुनै सुराक नपाइएको उनले बताएका छन् ।

प्रहरीसँगै नेपाल तथा भारतमा रहेका आफन्त र चिनजानका सबैमा जानकारी गराएपनी हालसम्म फेला पर्न नसकेको आमा किसनी देवीले सुनाइन् ।

खोजीकार्यमा चौधरी

पानीका स्रोत तथा वितरण प्रणाली सफा राखौं

- पानीका मुहान तथा स्रोतलाई सफा र सुरक्षित राखौं,
- स्रोतमा बाढि, धमिलो तथा वर्षातको पानी छिर्न नदिऔं,
- खानेपानीको मुहान तथा स्रोतमा गाईवस्तु, चराचुरुङ्गी तथा अन्य जीवजन्तु छिर्न नसक्ने गरी तारवार गरौं,
- पानीको मूल, प्रशोधन यन्त्र तथा भण्डारण गर्ने ट्याङ्की समयसमयमा सफा गरौं,
- घर तथा सार्वजनिक स्थलका पानी ट्याङ्की, धाराका टुटी तथा पानी संकलन गरिएका भाँडा नियमित सफा गरौं ।

जनहितमा जारी सन्देश

- बालअधिकारको सम्मान गरौं : शान्ति, सुशासन र समृद्धिको तीउ रोपौं ।
- गरिबी र असमानताको स्थायी निकास : समावेशी र बालमैत्री स्थानीय विकास
- बालमैत्री स्थानीय शासन हाम्रो अभियान : सुरक्षित र बालमैत्री विद्यालय हाम्रो अभियान
- हिंसा, बालश्रम र शोषणलाई निषेध गरौं: सामाजिक न्याय र सुशासन संस्थान गरौं ।
- वालविवाहको अन्त्य गरौं, आफ्ना नानीवावुहरूलाई नियमित विद्यालय पठाऔं ।
- जेष्ठ नागरिकलाई सम्मान गरौं, जातीय छुवाछुतको अन्त्य गरौं ।

अनुरोधकर्ता : शम्भुनाथ नगरपालिका, सप्तरी

सम्पादकीय

ध्वनी प्रदुषण कायमै

सार्वजनिक रुपमा ध्वनी प्रदुषणको विरोध भइरहँदा समेत ध्वनी प्रदुषण भनै बढीरहेको छ। जसले गर्दा सामान्य जनजिवन प्रभावित बन्दै गएको छ। ध्वनी प्रदुषणका कारण हृदयका रोगीहरूलाई निकै असर पुग्ने गरेको छ। धार्मिक कार्यक्रम, वैवाहिक कार्यक्रम वा कुनै उत्सव होस् वा प्रवचनको नाममा ध्वनी प्रदुषण बढेको हो। धार्मिक कार्यक्रमहरूमा राती अबेरसम्म र एका बिहानैदेखि ठूला ठूला स्वरमा लाउडस्पीकर बजाएर धार्मिक गीत तथा प्रवचन बजाइने गरिन्छ। यस्तै कुनै सार्वजनिक कार्यक्रम भइरहँदा त्यहा पनि ठूलो स्वरमा डिजे बजाइने गरिन्छ। ध्वनी प्रदुषणले व्यक्तिको मानसिक तनाव बढाउनुका साथै मुटुरा रोगी, बालबालिकालाई बढी जोखिम हुने गरेको छ। यसले रातीको निन्द्रा बिगार्ने काम समेत गर्दछ।

एक दशकअघि जिल्ला प्रशासन कार्यालयसहित विभिन्न सरकारी निकायको नाममा अदालतले ध्वनी प्रदुषण रोकन निर्देशनरूपी फैसला सुनाएको थियो। तर त्यो फैसलाको कार्यान्वयन पक्ष अत्यन्त फितलो रहेकोले हाल ध्वनी प्रदुषण भनै बढेको छ। यसरी अदालतको फैसला कार्यान्वयन नहुनु आफैमा दुःखद पक्ष हो। अदालतको फैसला कार्यान्वयन गर्न प्रहरी, प्रशासन सहितका निकायहरू अगाडी बढेको देखिन्छ। विगतमा प्रहरीले डिजे साउण्डमा रोक लगाएपनि हाल मुख्य चौकहरूमा ठूलो आवाजमा साउण्ड घन्काउने काममा रोक लाग्न सकेको छैन।

तसर्थ यस्ता कार्यलाई रोकन सरोकारवाला सबै निकायका साथै स्थानीयवासी समेतले गम्भिरतापूर्वक चासो देखाउनु आवश्यक छ भने विगतमा अदालतले गरेको आदेशलाई समेत कार्यान्वयन गर्नेतर्फ अग्रसरता देखाउनु पर्छ।

संसद्प्रतिको आस्था र नागरिक समाजको खबरदारी

हरिविनोद अधिकारी
काठमाडौं, १४ भदौ (रासस)।

प्रजातन्त्र या लोकतन्त्रलाई आफ्नै तरिकाले परिभाषित गर्ने र व्याख्या गर्ने परम्परा विकास भएको छ। परिभाषा या व्याख्या जसरी जसले तयार गरे पनि प्रजातन्त्रका हुने पर्ने तत्वहरू हुन्- व्यक्तिगत स्वतन्त्रताको संवैधानिक रुपमा नै प्रत्याभूति, बहुलवादको अभ्यास, बहुसङ्ख्यकको आवधिक शासन र अल्पसङ्ख्यकको अधिकार सुरक्षित गरिँदै उनीहरूको सम्मान हुनु। ससर्ती रुपमा हेर्दा सामूहिक निर्णयको आधारमा शासन पद्धतिको विकास र शासन पद्धतिलाई चलायमान बनाउनको लागि चाहिने नियम, कानूनको निर्माणमा नागरिकको सहभागिता र नागरिक अधिकारमा समानता प्रजातन्त्रका मूलभूत सिद्धान्त मानिन्छ।

संसदीय लोकतान्त्रिक या संसदीय प्रजातान्त्रिक शासन प्रणाली भनेको नै जनताको मतले छानेका प्रतिनिधिहरूले शासन व्यवस्था हो। यो व्यवस्थामा संसद्को स्थान सर्वोपरी हुन्छ। जनताले छानेका प्रतिनिधिहरूबाटै शासनको जिम्मा लिने चलन हुन्छ। संसदले नै सरकारको उत्पाति गराउँछ र सरकार संसदप्रति उत्तरदायी हुन्छ। त्यसैले प्रजातन्त्र या लोकतन्त्रको आधारभूत संस्था भनेको नै जनताले चुनेको संसद् हो, जसले बनाउने कानूनका आधारमा राज्य सञ्चालन हुन्छ, गरिनुपर्छ।

संसारका जहाँसुकैका जनतालाई पनि लोकतन्त्र आवश्यक पर्दछ। जनताले समानताको हकलाई प्रयोग गर्ने भनेको नै संसदीय व्यवस्थामा मात्र हो। त्यहाँ जनताका बारेका जनताले चुनेका प्रतिनिधिहरूले जनताका आवश्यकताका बारेमा सरकारको ध्यानकर्षण गराउँछन् किनभने सरकारलाई त्यही संसदले निर्माण गरेको हुन्छ। प्रजातन्त्रमा व्यवस्था गरिने संसदले नै असहमतिमा सहमतिको वातावरण तयार गर्छ र असहमतिलाई बहस, विवाद र छलफलबाट सहमतिमा बदल्न मञ्चको भूमिका निर्वाह गर्छ।

प्रजातन्त्रमा केही आवश्यक तत्वहरू निहित हुन्छन्, ती नै तत्वहरूको समग्रतालाई नै प्रजातन्त्रको स्वरूप मानिन्छ। प्रजातन्त्रमा आवधिक निर्वाचन, शक्तिपृथकीकरण, राजनीतिक दल, बहुलवाद, असल शासन, मेलमिलाप र शान्ति, मानवअधिकार, लैङ्गिक समानता, नागरिक समाजको खबरदारी, संसद, केन्द्रीय सरकार, प्रतिपक्षी दल, स्थानीय सरकार, राजनीतिक संस्कृति (सहिष्णुता, स्वस्थ आलोचना, पारदर्शिता र व्यक्तिगत तथा सामूहिक दायित्वबोध), सार्वजनिक क्षेत्र तथा भूमण्डलीकरणप्रति आधारित अर्थतन्त्रको व्यवस्था समग्रमा समेटिएका हुन्छन्। कतिपय तत्वहरू एकअर्कामा निर्भर हुन्छन् र सरकारले त्यसको समन्वय गरेर शासन सञ्चालन गर्नुपर्छ।

संसारभरका प्रजातान्त्रिक वा राष्ट्रपतीय शासन भएका मुलुकमा पनि संसद्को महत्वपूर्ण भूमिका हुन्छ किनभने संसद्को अनुमतिबिना न त राज्यका कुनै

अङ्गको गठन गर्न सकिन्छ, न त कुनै न्यायाधीशको नियुक्ति सम्भव छ, न त कुनै आय या व्ययको सिद्धान्त पारित नै हुनसक्छ। संसद्को अनुमतिबिना न त जनताका तर्फबाट आम्दानी गर्न पाइन्छ, न त जनताले दिएका पैसाको खर्च गर्न पाइन्छ। त्यसैले संसद् वा जनताले प्रत्यक्ष निर्वाचित संस्थाले मात्र जनताका हकअधिकारको संरक्षण गर्न सक्दछ, भन्ने ध्येयले नै दिगो विकासको लक्ष्य २०३० पूरा गर्नका लागि पनि संसद्बाट स्वतन्त्र प्रेसको जगेर्ना नै सरकारको मुख्य कार्यक्रम हुनुपर्छ भन्ने अवधारणा संयुक्त राष्ट्रसङ्घमा तय गरिएको हो। अर्थात् जनताका आवश्यकता पूरा गरी प्रजातन्त्र भनेको जनताका लागि नै हो भन्ने कुरा पूरा गर्न अबका छ वर्षमा सक्नेपर्छ र मात्र दिगो विकास सम्भव छ भन्ने धारणा राष्ट्रसङ्घले पनि दिएको छ।

यहाँ स्मरणीय छ, अन्तरव्यवस्थापिका सङ्घले घोषणा गरेको अन्तर्राष्ट्रिय प्रजातन्त्रको पर्वद्वय र सम्बर्द्धनका लागि तयार गरेको घोषणापत्रलाई संयुक्त राष्ट्रसङ्घले अनुमोदन गर्दै प्रजातन्त्रका लागि प्राणवायु भनेको नै जनताले चुनेका प्रतिनिधिको साभा संस्था संसद्मार्फत् जनताका परिवर्तित भावनाको सम्बोधन गरिनु पर्ने र संसदप्रति उत्तरदायी सरकारले मात्र जनताका अपेक्षा पूरा गर्ने भनेको छ। प्रजातन्त्रमा संसदले मात्र सार्वजनिक संस्थामा जनताको निर्वाध सहभागिताको प्रत्याभूत गर्न सक्दछ र जनताको शासनको पनि प्रत्याभूति दिन सक्दछ।

लोकतन्त्रको जग भनेको जनता नै हो, जनताको प्रतिनिधि भनेको निर्वाचित संसद् हो। संसदले मात्र आमनागरिकलाई विभिन्न किसिमका मौलिक अधिकारको प्रत्याभूति दिन सक्दछ। त्यसैले कुनै व्यवस्था लोकतान्त्रिक हो कि होइन भन्ने कुरा संसद्को स्वायत्तताले र स्वतन्त्रतापूर्वक काम गर्न पाउने क्षमताको स्वरूपले निर्धारण गर्दछ। संसद् जति जनसहभागितामूलक हुनसक्यो, जति समावेशी हुन सक्यो, जति जनताको भावना समेट्न सक्यो, जनताका हकअधिकार त्यति नै सुरक्षित र सम्मानीत हुन सक्दछ, जनताको अपनत्व पाउन सक्छन्। अर्थात् जनताको प्रत्यक्ष प्रतिनिधित्व भएको संस्था संसदले मात्र जनताको सेवामा आफूलाई समर्पण गर्न सक्छ।

हामीले पनि प्रजातन्त्र वा लोकतन्त्रलाई जीवन पद्धतिको संस्कृति बनाउने प्रयास जारी राख्नु छ र विश्व संस्थाले पारित गरेको र नेपाल पनि संसद् त्यस्ता धेरै सन्धि, महासन्धि तथा अभिसन्धि, घोषणापत्रमा हस्ताक्षर गर्ने देश भएकाले लोकतन्त्रको विश्वव्यापी घोषणापत्रलाई आत्मसात् गर्दै आजको लोकतन्त्रको वातावरणमा सजग तथा निरन्तररूपमा लोकतन्त्रका लागि सङ्घर्षरत नेपाली जनतासमक्ष प्रस्तुत गर्नु आवश्यकसमेत

भइसकेको छ।

अबका केही वर्षमा जनताका सम्पूर्ण आवश्यकता पूरा गर्नका लागि लाग्नु अत्यन्त गरिव देशबाट सामान्य आय भएको देशका रुपमा परिणत हुन पनि प्रजातन्त्रको दिगो विकासबाट मात्र सम्भव हुनेछ र लोकतन्त्रलाई आत्मसात् गर्नु भनेको यसका सिद्धान्तलाई राष्ट्रको र जनताको दैनिक कार्यसूचीमा रुपान्तरण गर्न संसद्को निरन्तर निगरानीमा रहनु पनि हो। यस सम्बन्धमा व्यापक छलफल गरी संसदप्रति आधारित र जनमुखी लोकतन्त्रलाई जीवन संस्कृतिको रुपमा कसरी प्रयोग गर्न सकिन्छ, भन्ने सकारात्मक बहस चलाउन जरुरीसमेत भएको छ।

अहिले हामी नयाँ संविधान कार्यान्वयनको क्रममा छौं। संविधानको कार्यान्वयनको क्रममा स्थानीय तहको दोस्रो निर्वाचन सम्पन्न गरेको पनि दुई वर्ष भइसकेको छ, दोस्रो आमनिर्वाचन र प्रदेशसभाको निर्वाचन सम्पन्न गरी सङ्घीय, प्रादेशिक नयाँ सरकारहरूले पनि दोस्रोपटक आफ्ना आफ्ना नीति तथा कार्यक्रम प्रस्तावित गरी कार्यान्वयनको चरणमा छौं। अहिले हामीसँग सङ्घीय संसद्मा प्रतिनिधिसभा र राष्ट्रियसभा, प्रादेशिक सभा सात ओटा र सात सय ५३ ओटा स्थानीय तहका नगर तथा गाउँ सभा छन्, जसले तीन तहका सरकारको संसद्को काम गरिरहेका छन्।

जनगुनासो बढेको छ कि संसदप्रति सांसदको दायित्व पूरा हुन सकेको छैन। अझ कतिपय समयमा त सङ्घीय संसद्को प्रतिनिधिसभामा गणपूरक सङ्ख्या नपुगेर बैठक नै स्थगित भएका र प्रस्ताव गर्न लागेका विधेयक या महत्वपूर्ण जनसरोकारका विषय अर्को बैठकमा प्रस्तुत गर्नुपर्ने अवस्था सुनिन्छ, देखिन्छ। संसद्का अधिवेशन हुन थालेर पनि संसद्का समिति गठन समयमा नै हुन नसकेका उदाहरण छन्। यसले गर्दा सांसदहरू भनेको जनता र सरकारबीचमा रहेका सेतु हुन् किनभने जनताले संसद्मा आवधिक धारणा प्रस्तुत गर्नु र जनअपेक्षा पूरा गर्नु भने प्रत्यक्ष गरेर पठाएका हुन्छन्। मूलतः संसद् जनताप्रति उत्तरदायी हुनुपर्छ, सरकार जनताप्रति जबाफदेही हुनका लागि संसदप्रति जबाफदेही हुनैपर्छ।

हामी नयाँ लोकतन्त्रमा पनि पर्दछौं र पुनःस्थापित लोकतन्त्रमा पनि पर्दछौं। हामीमा राजनीतिक असहिष्णुता चुलिएको छ। निरन्तरताको सजगता नै लोकतन्त्रको आवश्यक पहिचान हो। जनताका आवश्यकता पूरा गर्न र विश्वमा आफ्नो पहिचान कायम गर्न पनि आवश्यक परे संसद्मार्फत् संविधानसमेतमा संशोधन गरेर भए पनि जनताका आवश्यकता पूरा गर्न संसदभित्र रहेका सांसदहरू नै लाग्नुपर्छ। आजको विश्वमा लोकतन्त्रको वा प्रजातन्त्रको विकल्प भनेका समावेशी लोकतन्त्र या प्रजातन्त्र मात्र हो र प्रजातन्त्रमा मात्र जनताको आवश्यकता पूरा गर्न

संसद्मार्फत् दिगो विकासका लागि काम गर्न सम्भव छ।

संसदीय व्यवस्था अङ्गीकार गरेका प्रजातान्त्रिक देशमा सरकार बनाउने, परिवर्तन गर्ने र जनताका आधारभूत आवश्यकता पूरा गर्ने गराउने काममा संसदले महत्वपूर्ण भूमिका निर्वाह गरेकै हुनुपर्छ। हाम्रो देशमा त नयाँ संविधानले तीन तहको सरकारमा नै संसद्को व्यवस्था गरेको छ- गाउँपालिकामा गाउँसभा, नगरपालिकामा नगरसभा, प्रदेशमा प्रदेशसभा र केन्द्रमा सङ्घीय संसद्, आवधिक प्रतिनिधिसभा र स्थायी राष्ट्रियसभा। कतिपय स्थानीय तहमा स्थानीय संसद्मा दलका कारणले असहिष्णुता देखाएर काम ठप्प हुने, प्रदेशसभाहरूमा पनि आपसमा समन्वय नहुने, अनि सङ्घीय संसद्मा पनि जनताका अपेक्षाभन्दा दलीय राजनीतिक स्वार्थका कारणले अपेक्षित कानून बन्न नसक्ने, गम्भीरताका साथ जनताका आवश्यकता पूरा गर्नका लागि ध्यान नदिने काम भएको छ भन्ने अवस्था आउन दिनु हुँदैन। यसले संसदीय प्रजातन्त्रप्रति नै निराशा, वितृष्णा बढेको स्पष्ट सङ्केत आउन थालेको समयमा निरन्तरताको सजगताका आधारमा संसदप्रति आस्था हुनेहरूले त्यो व्यवस्थाका पक्षमा सांसदलाई सजग बनाउने कार्यक्रम सञ्चालन गर्नुपर्ने देखिन्छ नागरिक समाजका तर्फबाट।

हामीसँग अहिले संसद् र सांसदहरूको सङ्ख्याभन्दा गुणात्मकरूपमा संसदप्रति र जनताप्रति कति सांसदहरू उत्तरदायी छन् भन्ने प्रश्न नागरिक तहमै उठ्न थालेको छ र अहिलेदेखि नै २०८४ सालको निर्वाचनका बारेमा एकले अर्कालाई देखाउने होडवाजी सुरु भएको छ। तर राजनीतिक पर्यवेक्षक ठान्दछन्, यदि सांसदले संसद्को गरिमा राख्ने गरी वस्तुगतरूपमा प्रस्तुत भएर जनताका पक्षमा बोल्न सकेनन् भने साँच्चै २०८४ सालको निर्वाचनमा एउटा अहम् प्रश्न नागरिक सामु उब्जने छ, केका लागि संसद् र सांसद ? लोकतन्त्रको तीन दशकदेखिको यात्रामा देखिएको अपरिपक्वताले मुलुकको अवस्थालाई अझ अस्थिर राजनीतिक यात्रामा धकेले हो कि भन्ने शङ्का उत्पन्न हुनु स्वभाविकै हो।

प्रजातन्त्र या लोकतन्त्रमा जनताको अधिकार र कर्तव्यका बारेमा नागरिकलाई सुसूचित गरिरहनु पर्छ र नागरिक समाजले सरकारका कामहरूको निगरानी गरी जनताका अधिकारहरूको रक्षा गर्नमा सामूहिक प्रयास गरिरहेको हुन्छ। मुलुक संविधानवादबाट यताउता नहोस् भनेर नै प्रजातन्त्रमा संसदले सरकारलाई खबरदारी गरिरहन्छ अर्थात् सांसद नै सरकारमा पनि हुन्छन् र प्रतिपक्षमा पनि हुन्छन्। संसदले प्रजातन्त्रको पक्षमा निरन्तररूपमा आफूलाई सक्रिय राख्नु नै प्रजातन्त्रको मुख्य विशेषता पनि हो। (लेखक राजनीतिक विश्लेषक हुनुहुन्छ)

डा. ललन प्रसाद राँनियार

Dr. Lalan Prasad Rauniyar

MBBS (BPKIHS) Dharan, MD Paediatrics (BPKIHS) Dharan, NMC Reg. No. : 13338

कन्सल्टेन्ट बाल रोग विशेषज्ञ

डा. सरोज कुमार साह

Dr. Saroj Kumar Sah

MBBS, MS Orthopaedics (BPKIHS) Dharan Fellowship in Hand Surgery (CMC Vellore) NMC Reg. No. : 13288

हाड जोर्नी, नशा तथा बाथ रोग विशेषज्ञ

डा. जयन्ती यादव

Dr. Jayanti Yadav

M.B.B.S. MD (Obstetrician and Gynaecologist)

हाल कार्यरत गजेन्द्र नारायण सिंह अस्पताल राजविराज NMC Reg No. : 15312

बरिष्ठ स्त्री तथा प्रसूती रोग विशेषज्ञ

सम्पर्क : कृताञ्जली स्वास्थ्य क्लिनिक, राजविराज

Mo. No : 9842830252, 9804605569

नेपालमा ५८ देशको प्रत्यक्ष वैदेशिक लगानी, सबैभन्दा बढी भारतको

काठमाडौं, १४ भदौ (रासस) । नेपाल राष्ट्र बैंकले 'प्रत्यक्ष वैदेशिक लगानीसम्बन्धी सर्वेक्षण प्रतिवेदन, २०७९/८०' सार्वजनिक गरेको छ ।

प्रत्यक्ष वैदेशिक लगानीको क्षेत्रगत अवस्था एवम् प्रवृत्ति विश्लेषण गरी नीति निर्माणमा सहयोग पुऱ्याउने उद्देश्यले राष्ट्र बैंकले प्रत्येक आर्थिक वर्षमा स्थलगत सर्वेक्षण सम्पन्न गरी प्रतिवेदन प्रकाशन गर्दै आएको छ ।

आर्थिक वर्ष २०७९/८० मा नेपालमा प्रत्यक्ष वैदेशिक लगानीमा सञ्चालित कम्पनीमध्ये कुल दुई सय ३८ वटा कम्पनीको नमूना छनोट गरी सर्वेक्षणबाट प्राप्त तथ्याङ्क तथा अन्य विवरणको विश्लेषणका आधारमा प्रत्यक्ष वैदेशिक लगानीसम्बन्धी सर्वेक्षण

प्रतिवेदन, २०७९/८०' तयार पारिएको राष्ट्र बैंकले जनाएको छ ।

सर्वेक्षणबाट प्राप्त नतिजाअनुसार नेपालमा आर्थिक वर्ष २०७९/८० को अन्त्यसम्ममा कुल प्रत्यक्ष वैदेशिक लगानीको मौज्जात ११ दशमलव आठ प्रतिशतले वृद्धि भई रु दुई खर्ब ९५ अर्ब ५० करोड कायम छ । कुल वैदेशिक लगानीमध्ये चुक्ता पुँजीको अंश ५२ दशमलव आठ प्रतिशत, सञ्चित ३३ दशमलव सात प्रतिशत र कर्जाको अंश १३ दशमलव पाँच प्रतिशत रहेको छ । यसैगरी, २०८० असार मसान्तसम्ममा नेपालमा ५८ वटा देशको प्रत्यक्ष वैदेशिक लगानी छ । जसमध्ये, भारतबाट सबैभन्दा बढी अर्थात् रु एक खर्ब तीन अर्ब ४५ करोड (३५ प्रतिशत) र

त्यसपछि क्रमशः चीनबाट रु ३५ अर्ब ४६ करोड (१२ प्रतिशत), आयरल्याण्डबाट रु २२ अर्ब ६२ करोड (सात दशमलव सात प्रतिशत), अष्ट्रेलियाबाट रु १९ अर्ब ६ करोड (छ दशमलव चार प्रतिशत) र सिङ्गापुरबाट रु १८ अर्ब ८१ करोड (छ दशमलव चार प्रतिशत) प्रत्यक्ष वैदेशिक लगानी रहेको देखिन्छ ।

नेपालमा रहेको प्रत्यक्ष वैदेशिक लगानीमध्ये ५९ दशमलव ७ प्रतिशत औद्योगिक क्षेत्रमा र ४० दशमलव दुई प्रतिशत सेवा क्षेत्रमा रहेको देखिन्छ । औद्योगिक क्षेत्रअन्तर्गत जलविद्युत् क्षेत्रमा ३० प्रतिशत र उत्पादन क्षेत्रमा २९ दशमलव चार प्रतिशत वैदेशिक लगानी रहेको देखिन्छ । कुल प्रत्यक्ष वैदेशिक लगानीमध्ये २६ प्रतिशत सेवा क्षेत्रअन्तर्गत बैंक तथा वित्तीय

संस्था र बीमा कम्पनीमा छ ।

प्रदेशगत आधारमा नेपालमा रहेका प्रत्यक्ष लगानीमध्ये सबैभन्दा बढी वागमती प्रदेशमा ५९ दशमलव सात प्रतिशत छ भने त्यसपछि क्रमशः गण्डकी प्रदेशमा १५ दशमलव एक प्रतिशत, कोशी प्रदेशमा १४ दशमलव सात प्रतिशत, मधेश प्रदेशमा आठ दशमलव आठ प्रतिशत छ । केन्द्रीय बैंकका अनुसार लुम्बिनी, कर्णाली तथा सुदूरपश्चिममा प्रदेशमा प्रत्यक्ष वैदेशिक लगानी एक प्रतिशतभन्दा कम छ ।

वैदेशिक लगानीमा सञ्चालित उत्पादनमूलक कम्पनीहरूको क्षमता उपयोग ६० दशमलव ६९ प्रतिशत रहेको पाइएको छ । इक्विटीको प्रतिफल करिब ११ दशमलव ६९ प्रतिशत रहेको पाइएको छ ।

बैंकिङ कसूर तथा सजाय विधेयकमा परेका संशोधन प्रस्तावमाथि छलफल

काठमाडौं, १४ भदौ (रासस) । प्रतिनिधिसभा अन्तर्गतको अर्थसमितिको शुक्रबारको बैठकमा बैंकिङ कसूर तथा सजाय ऐन, २०६४ लाई संशोधन गर्न बनेको विधेयक, २०८० माथि परेका संशोधन प्रस्तावमाथि छलफल भएको छ ।

उक्त विधेयकमाथि २० वटा संशोधन प्रस्ताव परेका छन् । सांसदहरू ज्ञानबहादुर शाही, ध्रुवबहादुर प्रधान, डा तोसिमा कार्की, रोशन कार्की, विमला सुवेदी, दुर्गा राई, भगवती चौधरी, ठाकुरप्रसाद गैरे, दामोदर पौडेल वैरागीलगायतले संशोधन प्रस्ताव राख्नुभएको छ ।

त्यस्तै चन्द्रबहादुर विश्वकर्मा, सुमना श्रेष्ठ, अशोककुमार चौधरी, सुनिलकुमार शर्मा, पदम गिरी, महेशकुमार बतौला, सोविता गौतम, प्रेम सुवालको पनि संशोधन प्रस्ताव परेको छ । सांसदहरू सुशीला थिङ र रमा कोइराला पौड्याल तथा विद्या भट्टराई, ईश्वरी घर्ती, सरिता भुसाल, सरस्वती सुब्बा र दीपा शर्माले संयुक्त रूपमा संशोधन प्रस्ताव हाल्नुभएको छ ।

अर्थ समितिको शुक्रबारको बैठकमा सांसदहरू दुर्गा राई, श्यामकुमार घिमिरे, सुमना श्रेष्ठ, प्रेम सुवाल, महेशकुमार बतौलालगायतले आफ्नो संशोधन प्रस्ताव प्रस्तुत गर्नुभएको छ । बैंकिङ कसूर र चेक अनादरसम्बन्धी मुद्दाको अनुसन्धान र अभियोजन प्रक्रियालाई थप व्यवस्थित बनाउन यो विधेयक चाँडो कार्यान्वयनमा आउनुपर्ने धारणा उहाँहरूले राख्नुभयो ।

सांसद सुमना श्रेष्ठले चेक अनादर मुद्दामा जेल सजायभन्दा पनि आर्थिक जरिवानालाई प्राथमिकता दिनुपर्ने, चेक अनादर मुद्दा जुनसुकै जिल्ला अदालतमा चलाउन सकिने व्यवस्था गर्नुपर्ने, मिटरब्याजको समस्या अझै सुल्झन नसकेको लगायतका विषय उठाउनुभयो ।

सांसद महेशकुमार बतौलाले खातावालाले भविष्यको मिति उल्लेख गरी सो मितिपछि मात्रै रकम भुक्तानी लिने गरी चेक जारी

गर्नुपर्ने अवस्था भएमा चेकमा नै जारी मिति र भुक्तानी पाउने मिति उल्लेख गरी त्यस्तो चेक धारकलाई दिनुपर्ने व्यवस्था विधेयकमा राख्नुपर्ने बताउनुभयो ।

सांसद दुर्गा राईले बैंकिङ कसूरको चेक अनादर मुद्दामा विगोको पाँच प्रतिशतको साटो १५ प्रतिशत हुनुपर्ने व्यवस्था राख्नुपर्ने बताउनुभयो । बैंकिङ तथा वित्तीय प्रणालीको कारोबारमा हुनसक्ने चेक अनादरजस्ता कसूरजन्य कार्यको अनुसन्धान, अभियोजन र कारवाहीलाई व्यवस्थित एवम् प्रभावकारी बनाउन यो कानून महत्वपूर्ण हुने अपेक्षा गरिएको छ ।

गतवर्ष साउन २३ गतेको मन्त्रिपरिषद् बैठकले बैंकिङ कसूर तथा सजाय ऐन, २०६४ लाई संशोधन गर्न बनेको विधेयक, २०८० को मस्यौदा स्वीकृत गरेको थियो । तत्कालीन अर्थमन्त्री अर्थमन्त्री डा प्रकाशशरण महतले २०८० असोज १६ गते यो विधेयक संसद्मा दर्ता गर्नुभएको थियो ।

चेक अनादरसम्बन्धी मुद्दामा फरक-फरक खालको कानुनी उपचारको अवस्था देखिएकाले यसलाई एकरूप बनाउनुपर्ने व्यहोराको सर्वोच्च अदालतको आदेश र महान्यायाधिवक्ताको कार्यालयको अध्ययनबाटसमेत बैंकिङ कसूर तथा सजाय ऐनलाई संशोधन गर्नुपर्ने सुझावका आधारमा सरकारले यो विधेयक तयार पारेको हो ।

कुनै व्यक्तिले आफ्नो खातामा रकम मौज्जात नभइ चेक जारी गर्न नहुने व्यवस्था विधेयकमा राखिएको छ । "कसैले पनि आफ्नो बैंक खातामा रकम मौज्जात नभएको वा मौज्जात भए पनि भुक्तानीका लागि पर्याप्त छैन भन्ने जानाजान कसैलाई चेक जारी गरी दिन वा बैंकसँग त्यस्तो चेकको भुक्तानी माग गर्नुहुँदैन", विधेयकमा भनिएको छ ।

चेकको भुक्तानी गर्न आवश्यक पर्ने रकम खातामा मौज्जात नदेखिएमा त्यस्तो चेक बैंक तथा वित्तीय संस्थाले धारकलाई नै फिर्ता दिनुपर्नेछ । यही चेक साट्टन चाहने व्यक्तिले त्यस्तो

चेक अनादर भएको प्रमाणित गराउन चाहेमा बैंकले बढीमा ३० दिनको म्याद दिई आफ्नो खातामा आवश्यक रकम जम्मा गर्न सम्बन्धित खातावालालाई सूचना दिई सो को अभिलेख राख्नुपर्ने व्यवस्था विधेयकमा राखिएको छ ।

त्यसरी सूचना दिएको जानकारी खुलाई बैंकले चेक फिर्ता गर्नुपर्नेछ । तीस दिनसम्ममा पनि खातामा पैसा उपलब्ध नभएमा चेक अनादर भएको प्रमाणित गर्नेसम्बन्धी प्रक्रिया अघि बढ्नेछ । "तीस दिनको म्याद समाप्त भएपछि चेक बोक्ने व्यक्तिले रकम भुक्तानी माग्दा पनि खातामा आवश्यक रकम नदेखिएमा बैंकले तीन दिनभित्र सम्बन्धित खातावालाले चेक अनादर गरेको प्रमाणित गरी चेक फिर्ता दिनुपर्नेछ", विधेयकमा उल्लेख छ ।

विधेयकमा फिर्ता चेक अनादरसम्बन्धी बैंकिङ कसूरको जरिवानामा पनि संशोधन गर्न लागिएको छ । बैंकिङ कसूर तथा सजाय ऐन, २०६४ मा चेक अनादर

भ्रष्टाचारसम्बन्धी मुद्दामा हदम्याद हटाउने निर्णय

काठमाडौं, १४ भदौ (रासस) । प्रतिनिधिसभाको राज्य व्यवस्था तथा सुशासन समितिले भ्रष्टाचार निवारण ऐन, २०५९ लाई संशोधन गर्न बनेको विधेयकबाट भ्रष्टाचारसम्बन्धी मुद्दामा हदम्याद हटाउने निर्णय गरेको छ । शुक्रबार सिंहदरवारमा बसेको समितिले बैठकले सर्वसम्मतिमा उक्त निर्णय गरेको हो ।

समिति सभापति रामहरि खतिवडाले भ्रष्टाचारसम्बन्धी अनुसन्धानमा पाँच वर्षको हदम्याद रहनेसम्बन्धी प्रस्तावित व्यवस्था हटाउन प्रस्ताव प्रस्तुत गर्नुभएको थियो । उक्त प्रस्तावलाई समिति सदस्यहरू पूर्णबहादुर खड्का, रवि लामिछाने, गगनकुमार थापा, चित्रबहादुर केसी, विश्वप्रकाश शर्मा, बुद्धिबहादुर तामाङ, रघुजी पन्त, प्रकाश अधिकारी, सरिता प्रसाई, दिलेन्द्रप्रसाद बडु, राजेन्द्र

भएमा विगो भराई विगो बमोजिम जरिवाना र तीन महिनासम्म कैदको व्यवस्था छ । तर विधेयकले चेक अनादर भएको प्रमाणित भएमा चेक जारी गरिदिने खातावालालाई धारकलाई विगो बमोजिमको रकम भराइ चेक जारी गरिदिने खातावालालाई विगोको पाँच प्रतिशत जरिवाना गर्ने र चेक काटिएको रकमका आधारमा कैद सजाय तोक्नेगरी मस्यौदा तयार पारिएको छ ।

विधेयकमा रू पाँच लाखसम्म विगो भए एक महिनासम्म कैद, रू पाँचदेखि १० लाखसम्म विगो भए तीन महिनासम्म कैद, रू १० लाख देखि ५० लाखसम्म विगो भए छ महिनासम्म कैद र रू ५० लाख भन्दा बढी जतिसुकै विगो भएमा दुई वर्षसम्म कैद हुने व्यवस्था गरिएको छ । त्यस्तै, चेक अनादर गरेको प्रमाणित भएको मितिले तीन महिनाभित्र सम्बन्धित जिल्ला अदालतमा मुद्दा दायर गर्न सकिने व्यवस्था ल्याउन लागिएको छ ।

पाण्डे, दुर्गा राई, हितराज माण्डे, कृष्णगोपाल श्रेष्ठ, अशोक राईलगायतले समर्थन जनाउनुभएको थियो ।

गृहमन्त्री रमेश लेखकले मुलुकमा सुशासन कायम राख्न हदम्यादको प्रावधान राख्न नहुने तर्क गर्नुभयो । "अख्तियार दुरुपयोग अनुसन्धान आयोगले भ्रष्टाचार भएको जानकारी पाएको मितिले पाँच वर्षभित्र मुद्दा दायर गरिसक्नुपर्ने व्यवस्था विधेयकबाट हटाइएको छ", उहाँले भन्नुभयो, "भ्रष्टाचारसम्बन्धी मुद्दामा जहिले पनि अनुसन्धान हुनसक्छ, मुद्दा जहिले पनि चल्नसक्छ ।"

समिति सदस्य पूर्णबहादुर खड्काले भ्रष्टाचारसम्बन्धी मुद्दामा हदम्याद हटाउने विषय स्वागतयोग्य रहेको बताउनुभयो । समिति सदस्यहरू राजेन्द्र पाण्डे, रवि बाँकी अन्तिम पृष्ठमा

विश्व समाचार

आप्रवासी र गाजासम्बन्धमा बाइडेनको नीति अगाडि बढाउने : ट्यारिस

सवाना, संयुक्त राज्य अमेरिका, १४ (रासस/एएफपी) ।

अमेरिकी उपराष्ट्रपति कमला ट्यारिसले आफू राष्ट्रपति निर्वाचित भएमा मेक्सिकोको सीमा अवैध रूपमा पार गर्ने आप्रवासीको नियन्त्रण गर्ने बताउनुभएको छ । अमेरिकी डेमोक्रेटिक पार्टीका तर्फबाट राष्ट्रपतिका उम्मेदवार ट्यारिसले राष्ट्रपतिको हैसियतमा आफूले मेक्सिकोको सीमा अवैध रूपमा पार गर्ने आप्रवासीका लागि विद्यमान अमेरिकी कानूनलाई कडाइका साथ लागू गर्ने प्रतिवद्धता व्यक्त गर्नुभयो ।

"मलाई विश्वास छ सीमा प्रवेशमा परिणाम आउनेगरी कडाइ गर्नुपर्छ । हामीसँग कानूनहरू छन्, यसको पालना गर्नुपर्छ र आप्रवासी तथा शरणार्थी समस्यालाई व्यवस्थित गर्नुपर्छ । राष्ट्रपति निर्वाचित भएमा मैले हाम्रा विद्यमान कानूनहरूलाई लागू गर्नेछु," ट्यारिसले सीएनएनसँगको अन्तर्वार्ताका क्रममा उद्घोष गर्नुभयो ।

उहाँले गाजायुद्धका लागि इजरायललाई हतियार उपलब्ध गराउने अमेरिकी राष्ट्रपति जो बाइडेनको नीतिलाई आफूले परिवर्तन नगर्ने बताउनुभयो। यद्यपि, ट्यारिसले युद्धविराम र बन्धक सम्झौता गर्ने र 'यो युद्ध अन्त्य गर्ने' समय आएको दावी गर्नुभयो ।

पाकिस्तानमा पहिरोमा परी १२ जनाको मृत्यु

इस्लामाबाद, १४ भदौ (रासस/एएफपी) ।

पाकिस्तानको उत्तरपश्चिम खैबर पख्तुनख्वा प्रान्तमा शुक्रबार बिहान भएको पहिरोमा परी १२ जनाको मृत्यु भएको छ । सरकारी उद्धार संस्था रेस्क्यू ११२२ ले एक विज्ञप्ति जारी गर्दै भनेको छ, "विगत केही दिनदेखि भारी वर्षा भइरहेको माथिल्लो दिर जिल्लामा पहिरोमा तीन महिला, छ बालबालिका र तीन पुरुष गरी १२ जनाको मृत्यु भएको छ ।"

पहिरोमा परी मृत्यु भएका उनीहरू एकै परिवारका सदस्य थिए र घरभित्र सुतिरहेका थिए । भग्नावशेषबाट सबै शव निकालिएको र पहिरोले ल्याएको माटो र ढुङ्गाको थुपेलाई हटाउने काम जारी छ । पाकिस्तानका केही भागमा अहिले मुसलधारै वर्षा भइरहेको छ, जसका कारण धेरै जिल्लामा आकस्मिक बाढी, डुबान र पहिरोको समस्या देखिएको छ ।

तालिबानको सत्ता बहिर्गमनपछि जर्मनीबाट पहिलो पटक २८ अफगानीको सुपर्दगी

फ्र्याङ्कफर्ट, जर्मनी, १४ भदौ (रासस/एएफपी) ।

जर्मनीले सन् २०२१ को अगष्टमा तालिबान अधिकारीहरूले सत्ता सम्हालेपछि पहिलो पटक अफगानी नागरिकहरूको एउटा समूहलाई उनीहरूको देश फर्काइएको बताएको छ ।

सरकारका प्रवक्ता स्टेफेन हेवेस्ट्रेडले एक विज्ञप्ति जारी गर्दै भन्नुभएको छ, "यी सबै अफगानी नागरिकसँग जर्मनीमा बस्ने कुनै आधार नभेटिएपछि निर्वासन आदेश जारी गरिएको छ ।"

काबुलका लागि उडेको कतार एयरवेजको चार्टर्ड विमान लेइपजिग विमानस्थलबाट २८ जना अफगानी नागरिकलाई लिएर स्थानीय समयानुसार बिहान ५ :०० बजेअघि उडेको डेर स्पीगेल पत्रिकाले सुरक्षा स्रोतलाई उद्धृत गर्दै जनाएको छ ।

दुई महिनाको 'गोप्य वार्ता'मा कतारले बर्लिन र तालिबान अधिकारीबीच मध्यस्थताको भूमिका निर्वाह गरेको स्पीगेलले जनाएको छ । जर्मनीले 'प्रमुख क्षेत्रीय साझेदारहरूलाई निर्वासनको सुविधाका लागि सहयोग गर्न आग्रह गरेको' पत्रिकाले उल्लेख गरेको छ । सन् २०२१ मा तालिबान प्रशासनले सत्ता कब्जा गरेपछि जर्मनीले काबुलमा रहेको आफ्नो दूतावास बन्द गरेको थियो भने अफगानिस्तानमा सुपर्दगी पूर्णरूपमा रोकेको थियो ।

जर्मन सरकारले अवैध आप्रवासन रोक्न र खतरनाक तथा दोषी ठहरीएका शरणार्थीविरुद्ध कडा कदम चाल्नुपर्ने माग उठिरहेका बेला शुक्रबारको निर्वासन आएको हो ।

गत हप्ता पश्चिमी शहर सोलिङ्गेनको एक सडक उत्सवमा भएको चक्कु आक्रमण र यसमा तीन जनाको मृत्यु भएसँगै जर्मनीको यो निर्णय आएको हो । आक्रमण इस्लामिक स्टेट समूहसँग सम्बन्ध भएका २६ वर्षीय सिरियाली युवकले गरेको जर्मन प्रहरीको प्रारम्भिक अनुसन्धानपछि अधिकारीहरूले बताएका छन् ।

संदिग्धलाई केही हप्ताअघि बुल्गेरियामा निर्वासित गर्ने योजना रहेको तर अधिकारीहरूले उनलाई फेला पार्न नसकेपछि उक्त प्रयासले सार्थकता पाउन सकेको थिएन ।

अफगानी २५ वर्षीय एक युवकमाथि गत मे महिनामा जर्मनीको मानहाइम शहरको एक चोकमा चक्कु प्रहार गरी एक प्रहरी अधिकारीको हत्या गरेको आरोप लागेको थियो । छुरा प्रहारले जर्मनीलाई स्तब्ध तुल्यायो र अफगानिस्तान वा सिरियाजस्ता असुरक्षित ठानिएका देशहरूबाट आए पनि गम्भीर अपराधीहरूलाई देश निकाला गर्ने बहसलाई पुनर्जीवित गर्‍यो ।

जर्मनीका गृहमन्त्री न्यान्सी फेजरले विहीबार सुरक्षा र शरण नीतिलाई कडा बनाउने उपायअन्तर्गत जर्मनीले सिरिया र अफगानिस्तानबाट गैरकानुनीरूपमा आई जर्मनीमा बसेका नागरिकलाई देश निकाला गर्ने कार्य 'चाँडै' सुरु गर्ने बताउनुभएको थियो । आप्रवासनसम्बन्धी असन्तोषले यस आइतबार पूर्वी जर्मनीमा नजिकबाट हेरिएको दुई क्षेत्रीय चुनावमा प्रभाव पार्ने र अति दक्षिणपन्थी एएफडी पार्टीले यसबाट ठूलो फाइदा उठाउने अपेक्षा गरिएको छ ।

कुमारी बैंकद्वारा क्यान्सर पीडित ग्राहकलाई स्थानिय र राष्ट्रिय अनुकुलन योजना वीमा वापतको रकम हस्तान्तरण सम्बन्धी अभिमुखीकरण

दैनिक समाचारदाता राजविराज, १४ भदौ ।

कुमारी बैंक लिमिटेड राजविराज शाखाले परिवार सुरक्षा बचत खाता योजना अन्तरगत शुक्रवार एक दिर्घकालिन रोगीका विरामीलाई वीमा वापतको रकम भुक्तान गरेको छ ।

भण्डै अढाई वर्षअघि सो बैंकमा खाता खोलेर ग्राहक बनेका राजविराज १ निवासी प्रमोद कुमार साहलाई रु. एक लाखको चेक बैंकका तर्फबाट ऋण अधिकृत कुमार प्रविणले हस्तान्तरण गरेका हुन् । ग्राहक साह दिर्घकालिन रोग क्यान्सरबाट पीडित छन् ।

ऋण अधिकृत प्रविणले साह क्यान्सर रोगबाट पीडित रहेको अस्पतालको सम्पूर्ण कागजपत्र तथा अन्य प्रमाण पेश गरेको तीन महिनाभित्र उक्त वीमा वापतको रकम भुक्तान गरेको दावी समेत गरे । कुमारी बैंक राजविराज शाखाले हालसम्म ५० जना आफ्ना ग्राहकहरूलाई वीमा वापतको रकम भुक्तानी गरिसकेको जनाएको छ ।

यता कुमारी बैंकले हालसम्म नेपालभरि ८ करोड रुपैयाँ बराबरको वीमा वापतको रकम भुक्तानी गरिसकेको जनाएको छ ।

हालसम्म बैंकले चार हजार ५ सय ग्राहकहरूलाई उक्त वीमा रकम वापत भुक्तानी गरिसकेको जनाउँदै वीमा वापतको भुक्तानी सबै भन्दा बढी बागमती प्रदेशमा ३६ प्रतिशत, मधेश प्रदेश र गण्डकी प्रदेशमा क्रमशः ११ र १० प्रतिशत तथा बाँकी रकम अन्य प्रदेशमा भुक्तान गरिसकेको सो बैंकले जनाएको छ ।

कुमारी बैंकले विगत चार

वर्षदेखि परिवार सुरक्षा बचत खातामा सामान्य जाँच, अस्पताल भर्ना भई उपचार गरेका तथा गम्भीर रोगहरूको उपचार एवं दुर्घटना मृत्यु वीमा वापत वीमा कम्पनीहरूमार्फत सो रकम आफ्ना ग्राहकहरूलाई प्रदान गर्दै आएको जनाएको छ ।

कुमारी परिवार सुरक्षा बचत खातामा खातावालासहित परिवारका चार जना सदस्यले २६ लाख रुपैयाँसम्मको वीमा

सुविधा प्राप्त गर्ने भएकाले यो बचत खाता ग्राहकहरूमाभक्त लोकप्रिय बन्दै गएको बैंकको दावी छ ।

विगत २२ वर्ष देखि निरन्तर बैंकिङ सेवा दिँदै आएको कुमारी बैंकले आफ्ना देशभर रहेका ३ सय ९ शाखा, ३ सय १५ एटिएम, ४९ एक्सटरेन्सन काउन्टर तथा ६४ शाखारहित बैंकिङ ईकाईहरूमार्फत आफ्ना ग्राहकवर्गलाई सेवाहरू प्रदान गर्दै आइरहेको छ ।

विगत २२ वर्ष देखि निरन्तर बैंकिङ सेवा दिँदै आएको कुमारी बैंकले आफ्ना देशभर रहेका ३ सय ९ शाखा, ३ सय १५ एटिएम, ४९ एक्सटरेन्सन काउन्टर तथा ६४ शाखारहित बैंकिङ ईकाईहरूमार्फत आफ्ना ग्राहकवर्गलाई सेवाहरू प्रदान गर्दै आइरहेको छ ।

विगत २२ वर्ष देखि निरन्तर बैंकिङ सेवा दिँदै आएको कुमारी बैंकले आफ्ना देशभर रहेका ३ सय ९ शाखा, ३ सय १५ एटिएम, ४९ एक्सटरेन्सन काउन्टर तथा ६४ शाखारहित बैंकिङ ईकाईहरूमार्फत आफ्ना ग्राहकवर्गलाई सेवाहरू प्रदान गर्दै आइरहेको छ ।

विगत २२ वर्ष देखि निरन्तर बैंकिङ सेवा दिँदै आएको कुमारी बैंकले आफ्ना देशभर रहेका ३ सय ९ शाखा, ३ सय १५ एटिएम, ४९ एक्सटरेन्सन काउन्टर तथा ६४ शाखारहित बैंकिङ ईकाईहरूमार्फत आफ्ना ग्राहकवर्गलाई सेवाहरू प्रदान गर्दै आइरहेको छ ।

विगत २२ वर्ष देखि निरन्तर बैंकिङ सेवा दिँदै आएको कुमारी बैंकले आफ्ना देशभर रहेका ३ सय ९ शाखा, ३ सय १५ एटिएम, ४९ एक्सटरेन्सन काउन्टर तथा ६४ शाखारहित बैंकिङ ईकाईहरूमार्फत आफ्ना ग्राहकवर्गलाई सेवाहरू प्रदान गर्दै आइरहेको छ ।

विगत २२ वर्ष देखि निरन्तर बैंकिङ सेवा दिँदै आएको कुमारी बैंकले आफ्ना देशभर रहेका ३ सय ९ शाखा, ३ सय १५ एटिएम, ४९ एक्सटरेन्सन काउन्टर तथा ६४ शाखारहित बैंकिङ ईकाईहरूमार्फत आफ्ना ग्राहकवर्गलाई सेवाहरू प्रदान गर्दै आइरहेको छ ।

विस्फोटमा घाइते दाजुबहिनीको मृत्यु

पाँचथर, १४ भदौ (रासस) ।

फालेलुङ गाउँपालिका-५ डाँडागाउँमा विहीवार विस्फोटक वस्तु विस्फोट हुँदा घाइते भएका दुई बालबालिकाको मृत्यु भएको छ ।

विस्फोटमा घाइते भएका फालेलुङ-५ डाँडागाउँका दिलीप साँवाका ११ वर्षीय छोरा दीपसन साँवा र दुई वर्षीया छोरी प्रिन्साको उपचारका लागि भ्रामा लैजाने क्रममा विहीवार राति मृत्यु भएको

भ्रामा लैजाको घर ...

दम्पतिलाई साथ र सहयोग दिइरहेका रुपनी गाउँपालिकाका समाजसेवी रंजित भगतले दिनेशका सबै साथी, घरछिमेक तथा चिनजानका सबैमा जानकारी गराई खोज तलास गर्दा पनी कतै फेला पर्न नसकेको बताए ।

इलाका प्रहरी कार्यालय लहानले दिनेशको पत्ता लगाउन उनको हलियासहितको सम्पूर्ण विवरण देशै भरका प्रहरी कार्यालयमा पठाई खोजि कार्य जाँच राखेको जनाएको छ ।

हो । शरीरका विभिन्न भागमा चोट लागेका उनीहरूको जिल्ला अस्पताल फिदिममा उपचार सम्भव नभएपछि चिकित्सकले भ्रामाको विर्तामोड 'रेफर' गरेका थिए । बहिनीको विहीवार बेलुकी इलाम पुर्याउँदै गर्दा तथा दाजु दीपसनको शुक्रवार विहान विर्तामोडको बिण्डसी अस्पतालमा मृत्यु भएको पाँचथर जिल्ला प्रहरी कार्यालयले जनाएको छ ।

विस्फोटमा घाइते स्थानीय ज्ञानबहादुर राईका छोरा ११ वर्षीय

सशस्त्र प्रहरी ...

महानिरीक्षक अर्यालले बताए । उद्घाटन कार्यक्रममा राष्ट्रिय सशस्त्र प्रहरी बल प्रशिक्षण प्रतिष्ठान काठमाडौँका सशस्त्र प्रहरी नायब महानिरीक्षक कमल गिरीले स्वागत मन्तव्य, सप्तरी जिल्लाका प्रमुख जिल्ला अधिकारी मेख बहादुर मंग्रातीले मन्तव्य र शिक्षालयका समादेशक सशस्त्र प्रहरी बरिष्ठ उपनिरीक्षक दिग

विजय सुबेदीसमेतको उपस्थिति रहेको थियो । उक्त कार्यक्रममा सशस्त्र प्रहरी बल नेपाललाई प्राप्त विभिन्न कार्यदेशहरूको सम्पादन प्रभावकारी एवं उत्कृष्ट ढंगबाट गरी संगठनको गरिमा राख्ने कार्य गरेको हुँदा उक्त कार्यको उच्च कदर स्वरुप शिक्षालयका प्रमुख समादेशक एसएसपी दिग विजय सुबेदीलाई महानिरीक्षक राजु अर्यालले सशस्त्र प्रहरी महानिरीक्षक प्रशंसाद्वारा विभूषित गरेका थिए ।

दैनिक समाचारदाता राजविराज, १४ भदौ ।

स्थानिय र राष्ट्रिय अनुकुलन योजना सम्बन्धी अभिमुखीकरण र कार्यशाला गोष्ठी संचालन भएको छ ।

ए.ई.आई.एन लक्ष्मेश्वरगको आर्थिक साभेदारी तथा ग्रामीण मुखी युवा अभियान नेपालद्वारा संचालित सक्षम सप्तरी परियोजना अन्तर्गत

राजविराजमा सो अभिमुखीकरण र कार्यशाला गोष्ठी संचालन भएको हो ।

सप्तरीको तिलाठी कोइलाडी गाउँपालिकाको समन्वयमा संचालन गरेको अभिमुखीकरण र कार्यशाला गोष्ठीमा स्थानीय तहका विपद् व्यवस्थापन समितिका सदस्यहरूलाई दुई दिने तालिम गरी उनीहरूको स्थानिय अनुकुल

पुगेर अनुसन्धान थालेको छ । शङ्कास्पद वस्तु फालेलुङ-५ डाँडागाउँका आइतराज केरुङको घरमा विस्फोट भएको जनाइएको छ । यद्यपि अहिले उक्त घरमा ज्ञानबहादुर राईको परिवार बस्दै आएको प्रहरीले जनाएको छ । विहीवार दिउँसो ती बालबालिका खेल्ने क्रममा विस्फोट भएको थियो । प्रहरी निरीक्षकको नेतृत्वमा प्रहरी टोलीले घटनास्थलमा अनुसन्धान जारी राखेको प्रमुख क्षेत्रीले जनाकारी दिनुभयो ।

विजय सुबेदीसमेतको उपस्थिति रहेको थियो ।

उक्त कार्यक्रममा सशस्त्र प्रहरी बल नेपाललाई प्राप्त विभिन्न कार्यदेशहरूको सम्पादन प्रभावकारी एवं उत्कृष्ट ढंगबाट गरी संगठनको गरिमा राख्ने कार्य गरेको हुँदा उक्त कार्यको उच्च कदर स्वरुप शिक्षालयका प्रमुख समादेशक एसएसपी दिग विजय सुबेदीलाई महानिरीक्षक राजु अर्यालले सशस्त्र प्रहरी महानिरीक्षक प्रशंसाद्वारा विभूषित गरेका थिए ।

उक्त अभिमुखीकरण र कार्यशाला गोष्ठीको सहजिकरण भने डा. सुनित अधिकारी र मेरिना सापकोटाले गरिरहेका छन् ।

सप्तरीका रमणीय ठाउँहरूबारे तपाईंलाई थाहा छ ?

सप्तरी जिल्ला पर्यटकीय गन्तव्यका लागि आकर्षक छ । तर, यसबारे धेरैलाई जानकारी छैन । धार्मिक पर्यटकदेखि रमणीयस्थलहरू छन् । धार्मिक पर्यटनमा मुलुककै प्रसिद्ध एवं चर्चित छिन्नमस्ता मन्दिर यहीं जिल्लामा छन् । छिन्नमस्ता गाउँपालिकामा अविस्थित यो मन्दिरमा पूजापाठ गर्न टाढ टाढाबाट व्यक्तिहरू आउने गर्छन् । मन्दिर अगाडि रहेको पोखरी, पिकनिक स्पार्ट, धर्मशाला समेत यहाँ रहेको छ ।

कंकालिनी मन्दिर : हनुमाननगर कंकालिनी नगरपालिका वडा नम्बर १ भारदहस्थित यो मन्दिर पनि मुलुककै चर्चित देवी मन्दिर हो ।

शम्भुनाथ मन्दिर : यो शम्भुनाथ नगरपालिकाभित्र छ । मन्दिरकै नामबाट पालिकाको नामाकरण समेत गरिएको छ । यहाँ विक्रम सम्वत्कोनयाँ साल अर्थात् वैशाख १ गतेदेखि एक महिनासम्म ठूलो मेला लाग्ने गर्दछ । साउन महिनामा श्रद्धालुको ठूलो घुइँचो यहाँ लाग्ने गर्दछ ।

हनुमान मन्दिर : हनुमाननगर कंकालिनी नगरपालिकाको हनुमाननगर बजारमा पुरानो हनुमान मन्दिर छ । कालो हनुमान मन्दिर पुग्दा जेकोहि पनि मोहित हुन्छन् । जिल्लामा अन्य धेरै देवी देवताका मन्दिरहरू छन् ।

कोशी टप्पु : कोशी टप्पु वन्यजन्तु आरक्ष पनि यहीं जिल्लामा छन् । कंचनरुप नगरपालिकास्थित आरक्षमा गैँडासहित विभिन्न वन्यजन्तुहरूको अवलोकन गर्न सकिन्छ ।

धारापानी क्षेत्र : चुरको कोखमा रहेको यो धारापानी क्षेत्र कंचनरुप नगरपालिकामा रहेको छ । यो ठाउँ पिकनिक मनाउनका लागि राम्रो स्थल मानिन्छ ।

लोहजारा दह : तिरहुत गाउँपालिकामा रहेको छ यो दह । यो ठाउँ पिकनिक मनाउनका लागि प्रसिद्ध मानिएको छ यो ठाउँ । यी ठाउँहरूको अवलोकन गरौं र मनलाई प्रसन्न बनाऔं । सप्तरीका पर्यटकीय स्थलहरूको संरक्षणमा आ-आफ्नो तर्फबाट योगदान पुऱ्याऔं ।

जनहीतका लागि : उद्योग, बाणिज्य तथा पर्यटन मन्त्रालय, मधेश प्रदेश, पर्यटन विकास कार्यालय लहान, सिरहा